

За моите учители-борци за чиста църква

28.11.2012

Любен Маринов, МОНРЕАЛ

Помнете онези, които са ви били наставници, които са ви говорили Божието слово; и като се взирате в свършека на техния начин на живеене, подражайте на вярата им.

Евреи 13:7

Скъпи братя и сестри, с тези няколко реда желая да ви споделя за моите учители на вярата.

Годината е 1949, паметна за евангелските църкви в България. Настъпват събития, които ще разтърсят из основи вярата, надеждата и любовта на вярващите. Време в което всеки трябва да се самоопредели.

Мнозина служители са проповядвали върху посланията до църквите, но едва ли някой от тях (както и слушателите) са очаквали сбъдването му и за българските евангелски църкви по това време... Известно като **“Пастирският процес”**.

Посланието до църквата в Смирна от Откр. 2:10, се сбъдва с изненадваща бързина. Дяволът си служи със сатрапите на коминтерна за да „обезглави“ евангелските църкви. Две години по-късно, двама щастливи родители пренасят за благословение новородената си рожба. Бебето е пишещия тези редове, а този който го представя пред Бога е **п-р Борис Кузманов**. Срещите ми с чичо Боре през годините винаги са били благословение за мен!...

Емануил Манолов

От същият амвон друг служител **п-р Кольо Стефанов**, също изграждаше основите на детската ми вяра. У нас тайно са гостували **Емануил Манолов и Йончо Дрянов**.

Както те, така и **чичо Боре** бяха фини хора, не само с правилно богословие, но и с много нежна християнска етика.

А **п-р Кольо Стефанов** (когато лагерите на смъртта са функционирали с пълна сила) с детска праведност и мъжко дръзновение се обръща към събранието с думите:

- С Исус са били дванадесет ученика – единият е бил предател. Тук сме 250-300, колко ли предатели има между нас?!...

Преследвани, изселвани, тормозени – те оставиха светла диря в съзнанието ми, като честни и предани Христови служители.

В юношеството ми, мой учител беше **Павел Гурбалов**. Като младеж, също бях благословен от проповедите на **п-р Стоян Буков**. Често посещавах Стара Загора, където пастир беше **Петър Гостиловски**.

Павел Гурбалов

От тримата съм научил да бъда **БЕЗКОМПРОМИСЕН** към фалшивите учения и лъже братята!

Не мога да не спомена **п-р Асен Пейчев**, **п-р Ламбри Мишков**, които еродирано с лекота поднасяха философията на вярата. В Пловдив съм слушал **п-р Теньо Танев**, **п-р Стойчо Нанев**, **п-р Георги Арнаудов**, **п-р Младен Младенов**. Събитията в Източна Европа, рефлексираха върху евангелските общества. Въстанието в Източен Берлин (1953), Унгарските събития (1956), Пражката пролет (1968) и събитията в Гданск (1980).

п-р Георги Арнаудов

Нашите Пастири и учители работех много често в екстремни условия. Те живееха от служба до служба. Никога не се знаеше дали следващата неделя ще ги видим...

Всички за които си спомням ни учиха на непримиримост към фалша във всичките му форми. Да живеем по Словото Божие. И те не само ни учиха, но го проповядваха с живота си.

Те бяха ПАСТИРИ отдали животът си за ЧИСТА ЦЪРКВА!

Мнозина от тях преминаха от този свят, както се казва в **Псалом 69:9** „...ревността за Твоя дом ме изяде!”